

[Agershou]

en række hårde og helt urimelige nedskæringer i kommunerne samt en forøgelse af arbejdsløsheden ved utallige fyringer i den kommunale sektor. Det er faktisk ikke det, vi har brug for i en tid med mellem 260.000 og 300.000 arbejdsløse.

Forud for debatten i marts 1983 om det oprindelige lovforslag udtalte indenrigsministeren til Frederiksborg Amts Avis den 9. marts 1983:

»Det er aldeles ikke givet, at kommunernes besparelse i 1984 vil føre til masseafskedigelse. Det afhænger helt af, hvad kommunerne hver for sig vælger at gøre. For tiden har vi ansættelsesstop, så der har i nogen tid været bremset for nyansættelser. Og det står kommunerne frit for at gøre meget andet end at foretage personalenedskæringer – der kan f. eks. ske ændringer på bistandsydelse områder, der kan fastsættes ændrede takster, der kan ske ændringer i tilskud, og der kan ske reduceringer på anlægsområderne.«

Jeg kan glæde indenrigsministeren med, at kommunerne følger hendes råd. De gør nemlig begge dele. Det øjeblikkelige budgetarbejde i kommunerne viser, at der ud over direkte fyringer, undladelse af stillingsbesættelser, bortfald af vikarer, bortfald af stillinger osv. også bliver skåret dybt på de områder, indenrigsministeren har været så venlig at nævne. Takster på daginstitutioner bliver f. eks. sat op til helt ubetalelige beløb for almindelige mennesker. Det vil betyde, at daginstitutionssområdet om få år vil blive reduceret til kun at omfatte to grupper. Den ene gruppe er de børn, der af den ene eller anden grund er socialt truede, bl. a. på grund af den nuværende regerings initiativer, og de kan så blive anbragt i små ghettoer for sig selv. Den anden gruppe vil være de børn, hvis forældre er velbærgede nok til selv at betale. De øvrige vil blive henvist til mere eller mindre obscure pasningsordninger som høns i æglægningsbure.

Også på bistandslovsområdet har mange kommuner lyttet til indenrigsministerens ord. Der er kommuner, der har udnævnt køleskabe til luksusgoder, som kontanthjælpsmodtagere ikke bør have. Der er kommuner, hvor fjernsyn, telefon og forsikringer også bliver betragtet som ting, der er helt nødvendige for en bistandssøgende. Det er altså præcis de samme mennesker, det kommer til at gå hårdt ud over, som blev ramt ved den kon-

servative regerings efterårsmanøvre i 1982. Og så vover repræsentanter for folketingets konservative partier stadig væk at snakke om noget, de kalder den sociale balance!

For at skære det ud i pap for ministeren skal jeg kort nævne, hvilke områder på det sociale budget en middelstor bykommune har valgt at spare på:

Forbigående kontanthjælp. Det var forsikringerne og køleskabene, der røg.

Uddannelseshjælp. Var det ikke socialministeren, der midt i sommervarmen opfordrede kommunerne til i højere grad at yde uddannelseshjælp?

Varig hjælp. Endnu et nakkedrag til denne gruppe.

Praktisk bistand i hjemmet. Det er et par hjemmehjælpere, der bliver fyret.

Dagpleje og daginstitutioner.

Dagcentre for pensionister.

Offentlige pensioner, hvor der sker besparelser på de personlige tillæg. Det vil altså sige, at pensionisterne slipper lidt billigere i skat, men til gengæld får de mindre tilskud til varme, medicin osv. Man giver med den ene hånd og tager med den anden.

Boligtilskud. Ja, det er dem på fattighjælpsbestemmelsen, der skal have noget mindre. Hvad siger de radikale til det?

Skoletandplejen, sundhedsplejen, hvor det er småbørnsundersøgelser, det går ud over.

Hjemmesygehjælpen. Er det i overensstemmelse med regeringens sundhedspolitik?

Besparelser på lån til betaling af ejendomsskatter. Det er igen pensionisterne, der må holde for.

Tilskud til sociale formål. Ja, det var de private sociale initiativer, det gik ud over.

Tilskud til motorkøretøjer uden erhverv. Handicappede skal med andre ord ikke have tilskud til bil, hvis de ikke bruger den i forbindelse med et arbejde.

Der er såmænd ingen grund til at hænge specielt denne kommune ud. De ca. 20 budgetforslag fra forskellige kommuner, jeg hidtil har set, frembyder præcis det samme deprimerende syn. Jeg tror heller ikke, at kommunalpolitikkerne er særlig glade, men indenrigsministeren har altså sat dem til at gøre det beskidte arbejde.

Bloktilskudsbesparelsen er et led i den rendyrkede forarmelsespolitik, den konservative regering har ført siden magtovertagelsen. Der eksisterer ingen sammenhæng i den ud-